

On Altıncı Lem'anın dördüncü sorusunu açıklar mısınız?

Risale-i Nurlar; Kur'ân'ın ekmek ve su mesabesinde olan yüksek hakikatlerini ders veren ulvî ve hakikatlı bir tefsiridir. Dünyanın adi ve karışık işlerinden uzaktır. Risale-i Nurların dünyevî bir menfaat gayesi ya da siyasî bir hedefi yoktur. Nur gibi zararsız ve çok menfaatli bir eserdir.

Üstat bu manaları vurguladıktan sonra, talebelerine tedbirli ve ihtiyatlı olmalarını, Risale-i Nur'un her parçasının herkese gösterilmemesi gerektiğini tavsiye ediyor.

Bu hususta akla şöyle bir soru geliyor:

- Madem Risale-i Nurlar zararsız ve menfaatlidir, siyasi ve dünyevi bir gayesi yoktur, Üstat hazretleri neden ihtiyat ve tedbirli olmayı talebelerinize tavsiye etmiştir?

Üstat da akla gelen bu vehimli soruya cevap veriyor. Devleti idare eden kadroların çoğunun dünya işleri ve basit meseleler ile akılları sarhoş olduğundan, Risale-i Nurları okumazlar ki zararsız olduğunu anlasınlar. Okusalar da anlamazlar, zira onların fikir ve kalpleri başka şeylerle meşguldür. Başka manalar verip çarpıtabilir, masum talebelere ilişir ve zarar verirler.

Bu yüzden, bu tip insanlara karşı çok ihtiyatlı olunmalı ve nurlar gösterilmemelidir. Bu adamların dışında vicdansız, art niyetli veya herhangi bir sebepten dolayı düşman olanlar, kasıtlı olarak nurları inkâr edip, neşrolunmasına mani olmaya çalışıyorlar.

İşte Üstad Hazretleri, bu gibi münafıklara ve muzır adamlara fırsat vermemek için, ihtiyatlı ve tedbirli olmayı tavsiye ediyor. Yoksa nurlarda gizlenecek ve saklanacak bir kusur, dünyevî ve siyasi bir hedef yoktur.